

A.1 Dagil Hamlon

Dagil se narodil roku 829 královského letopočtu v malé vesničce Dudriel, poblíž Athoru. Matka zemřela při jeho porodu, a tak jej vychovával otec, který byl shodou okolností potulný bard a také příležitostný zloděj. Od malička cestoval Dagil po celé kolonizované Taře a učil se od otce řemeslu. Na cestách si nikdy nemohli dovolit zvláštní komfort, takže si uvykl na nepohodlí, hlad i na obhroublé a drsné lidi, pro které s otcem hrávali po putykách. Už v šesti letech si vymyslel své první falešné jméno a když sdělil otcí, že se nyní nejmenuje Dagil Hamlon, ale Petar Vananir, dostal takový výprask, že se nemohl týden posadit. Přesto od té doby nikdy nikomu své pravé jméno neřekl a stále vystupuje pod pseudonymy a převleky.

Když mu bylo šestnáct, zapletl se jeho otec do vyřizování účtu mezi zločineckými bandami v Dunrileanu a tlupa Jeronýma Bezucha jej chladnokrevně zavraždila. Dagilovi samotnému se podařilo jen se štěstím a modřinami uniknout. Vplížil se na loď jako černý pasažér a když v Albireu vystoupil, byl bohatší o měšce většiny cestujících. Koupil si pořádné gusle a také zbraň a opět se vydal do světa coby bard. A tak je tomu i nyní. Dagil je neustále na cestách, nemá domov, nemá rodinu, jen pár přátel, které ale mnohdy nevidí roky.

V každé vesnici či hospodě vystupuje pod jiným jménem, nejlépe i v jiných šatech. Vždy se jen mihne, zahraje nějakou skladbu a posbírá důležité informace. To je také to, co ho živí. Zpěv je jen maskováním a zábavou, ve skutečnosti je Dagil prvotřídní vyzvědač, dezinformátor a šířitel falešných zpráv. Své informace pečlivě zapisuje a střádá, ale prodává každému, kdo zaplatí. Pokud už pracuje pro nějakou organizaci, pak příležitostně pro Pavučinu. Vždy ale pod jinou identitou, takže i Pavučina si myslí, že jedná s různými lidmi.

Jeho obrovskou vášní jsou krádeže. Dagil nekrade pro peníze nebo pro slávu, obojí by si mohl získat jinak, kdyby o to stál. Krade pouze pro zábavu a potěšení a také pro následné sledování reakcí lidí. Nikdy totiž neopustí místo činu, ale potlouká se poblíž, aby se podíval, jakou paseku vyvedl. V každém místě si vyhlédne osobu nebo organizaci, která je dostatečně vlivná, aby se krádež roznesla. Pečlivě ale vybírá věci které ukradne. Nejde mu o jejich peněžní hodnotu, ale o zábavu a překonávání překážek.

V Albireu se například vkradl do domu barona Aglamyho z Deštného vršku, hlavního výběřčího daní, ale místo aby ukradl všechny šperky, které se mu nabízely, ukradl jen takřka bezcennou šperkovnici a klenoty nechal ledabyle pohozené na nočním stolku. Za své nejpovedenější kousky sám považuje krádež praporu athorské vojenské posádky, který zcizil o poledni z nejvyšší věže, kde si jen tak bezstarostně vlál. Dále pak zcizení šavle strážnému u brány v Albireu, zatímco stál na hlídce a svou zbraň měl připevněnou u pasu. Své trofeje si přirozeně schovává a to v trezoru Korské hanzы, kde působí jeden z mála jeho přátel. V tom trezoru by se dal najít i lodní zvon Krásky Vnitřního moře, vlajkového dargenu erinské koloniální flotily, nebo hůl Aurionova kněze Markendila, který je v Rilundu proslulý svými mravokárnými kázáními před Ďolíkem a na holi si zakládal jako na prostředku ke sjednání klidu. Dagilovy krádeže většinou nejsou tak závažné, aby se jimi někdo pořádně zabýval.

Za největší úspěch považuje vloupání do tajného sklepení Bohrada Vlašného, bohatého obchodníka z Mračné. Dagil vlastně ani nevěděl, co se v podzemí skrývá, ale doslechl se, že je spletité a plné pastí, a tak neodolal takové výzvě. Na konci komplexu objevil místnost plnou zlata, drahokamů, směnek a důležitých dokumentů a také zlatou klec a v ní něco, co jej vyvedlo z míry – silingu. Osvobodil vílu z magické klece, kde ji Bohrad držel jako zvíře, aby se jí mohl chlubit při večírcích. Anunartinia, jak se silinga jmenuje, se však rozhodla Dagilovi odvděčit a nyní cestuje skrytě všude s ním a pomáhá mu svým uměním při potížích. Spřátelili se spolu natolik, že jí nevadí ani špatné věci, které Dagil páchá. Udělala by pro něj cokoliv, stejně jako on pro ni.

Co se týče Dagilova vzhledu, pak není možné jej určit, natož popsat. Jeho vlasy mají co chvíli jinou barvu nebo délku, stejně tak má někdy holou bradu jindy plnovous na jaký by mohl být pyšný i trpaslík. Dříve hojně používal barvidla a paruky, avšak nyní mu vzhled obličeje často pomůže kouzlem vylepšit Anunartinia. Stejně tak nemá žádné oblíbené oblečení. Jeden den se prochází v šatech jako šlechtic a rozhazuje zlatáky plnými hrstmi a druhý den v odraných hadrech a dřevém plášti hraje na ulici a sbírá měďáky, které mu lidé hodí.

Nikdo, krom Dagila a Anunartinie neví, jaký vlastně Dagil ve skutečnosti je. Nikdo netuší, že je opravdovým poetou, který tajně píše svou velkou knihu veršů, že se snaží poznat do hloubky lidské myšlení a chování a že je autorem několika odborných pojednání na Rilonské universitě pod jménem Jan Kačeří. Dagil je složitý a zvláštní člověk a pokud jej potkáte, vlastně ani nebudete vědět, že je to on. Protože tak si to přeje a tak mu to vyhovuje.

Popis pro Dračí doupě:

Dagil Hamlon – člověk, bard

Úroveň: 8

Síla: 14/+1

Odolnost: 13/+1

Obratnost: 18/+3

Intelligence: 13/+1

Charisma: 17/+3

Vybavení: Meč Nonwig (široký meč 6/+2, při dotyku působí zranění elektřinou 1k10), válečný tubus (střelná zbraň 3/+2, dostřel 10/15/30). V tomto tubusu je umístěn mechanismus, který je schopen vystřelit jednu šipku (otrávenou nějakým druhem jedu). Spoušť je umístěna na vnější straně a dno je jen papírové, aby mohla šipka vyletět. V okrajích tubusu je uloženo zlodějské náčiní.